

Микола ВІДНІЧУК,
кандидат педагогічних наук,
доцент, академік Академії акмеологічних наук України,
ректор Рівненського ОІППО

Надія МЕЛЬНИК,
завідувач кабінету координації методичної роботи,
доцент кафедри управління освітою Рівненського ОІППО,
магістр філології

НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ СУПРОВІД ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ОСВІТНІХ ОКРУГІВ: РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ

У статті йдеться про науково-методичний супровід інноваційної діяльності освітніх округів як однієї з нових форм організації допрофільної підготовки та профільного навчання в регіоні, розкрито концептуальні засади структурно-описової моделі освітнього округу.

Ключові слова: допрофільна підготовка, профільне навчання, профорієнтаційна робота, діагностика, самовизначення підлітків, психологічна підтримка, супровід, освітній округ, моделі, система.

В статье идет речь о научно-методическом сопровождении инновационной деятельности образовательных округов как одной из новых форм организации допрофильной подготовки и профильной учебы в регионе, раскрыты концептуальные принципы структурно-описательной модели образовательного округа.

Ключевые слова: допрофильная подготовка, профильное обучение, профориентационная работа, диагностика, самоопределение подростков, психологическая поддержка, сопровождение, образовательный округ, модели, система.

The article discusses the scientific and methodological support of educational innovation districts as one of the new forms of the pre profile training and specialized education in the region, the essentials of structural and descriptive models of educational district.

Key words: pre profile training, profile studies, vocationally-orientation work, diagnostics, self-determination of teenagers, psychological support, accompaniment, educational district, models, system.

Функціонування старшої школи як профільної — один із найбільш актуальних напрямків реформування загальної середньої освіти в Україні. Профільна школа створює сприятливі умови для врахування індивідуальних особливостей, інтересів і потреб учнів, для формування їх професійно-

світоглядної орієнтації у майбутньому. Вона найповніше реалізує принцип особистісно зорієнтованого навчання, компетентнісний та технологічний підходи, надає широкі можливості реального вибору кожним учнем власної освітньої траєкторії.

Концепція профільного навчання в старшій школі визначає нові підходи до організації профільного навчання в загальноосвітніх навчальних закладах, які вимагають певних змін у цілях, змісті, структурі та формах організації навчально-виховного процесу.

Зміни, які відбуваються у процесі розвитку сучасної профільної освіти (орієнтація на диференціацію, варіативність, різнопрофільність навчання, інтеграція загальної середньої та допрофесійної освіти), потребують використання сучасних підходів до визначення якості освіти, яка нерозривно пов'язана з необхідністю створення реальних умов рівного доступу учнівської молоді до профільного навчання, неперервної освіти впродовж усього життя, виховання особистості, здатної до професійного зростання та мобільності в умовах сучасного суспільства.

Серед нових форм профільного навчання, які найбільш повно реалізують його мету і завдання, — освітні округи.

Над проблемою впровадження профільної освіти, створення освітніх округів, підготовки учнів до професійного самовизначення працювало і працює багато вітчизняних і зарубіжних науковців, практиків, зокрема: І.Ареф'єв, Н.Бібік, І.Бурцева, І.Гришина, Д.Єрмаков, В.Кремінь, М.Павлова, Т.Терещук, В.М.Проскурін, І.Г. Осадчий тощо. Проте проблема не є остаточно розв'язаною, що зводить питання профільної освіти, освітніх округів у ранг пріоритетних.

В умовах інноваційного розвитку України актуальною є проблема якісного оновлення післядипломної педагогічної освіти та її найвагоміших складових – науково-методичного супроводу профільної освіти, інноваційної діяльності загальноосвітніх навчальних закладів, зокрема сільських шкіл, освітніх округів.

Сільська школа посідає особливе місце у модернізації системи освіти, бо виконує не лише педагогічну, а й соціальну функцію, адже переважна більшість навчальних закладів знаходиться у сільській місцевості. Перед керівниками, педагогічними колективами сільських шкіл стоїть складне завдання – створити такі умови, щоб кожен учень, яким би посереднім не був рівень його здібностей, реалізував себе, зміг би досягти успіху, а перед працівниками інститутів післядипломної педагогічної освіти стоїть завдання належного науково-методичного супроводу впровадження педагогічних інновацій у діяльність сільських шкіл. Проблема якраз і полягає у подоланні розриву між реальними освітніми результатами сільського учня і його потребами в одержанні якісних освітніх послуг. Завдання складне, але цілком посильне для виконання. І це успішно доводить інноваційна діяльність Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, який проводить низку заходів з орієнтацією педагогічних колективів загальноосвітніх навчальних закладів на творчу діяльність, на створення інноваційного освітнього простору

сільського регіону та єдиної сучасної інформаційної бази з проблем здійснення інноваційної діяльності в умовах освітнього округу та сільських шкіл — суб'єктів освітнього округу.

Із метою теоретико-методологічного обґрунтування, розробки та експериментальної апробації регіональної моделі профільного навчання, моделі освітнього округу в Рівненському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти було створено науково-дослідну лабораторію «Профільне навчання». Упродовж кількох років відпрацьовувалися різні моделі освітнього округу, відстежувався досвід здійснення інноваційної діяльності сільських шкіл – суб'єктів освітнього округу у підвищенні якості навчання і виховання, шляхи профілізації старшої школи. Зважаючи на певну складність упровадження педагогічних інновацій у діяльність сільських шкіл, було вирішено розв'язати дані проблеми з позицій системного підходу шляхом реалізації взаємопов'язаних заходів на рівнях – обласному, районному (міському), освітнього округу за трьома напрямками: організаційному, науково-методичному і моніторинговому. Як результат:

- розроблено систему управління освітніми округами;
- оновлено зміст і форму підвищення кваліфікації педагогічних працівників у освітньому окрузі шляхом активізації та здійснення інноваційної діяльності вчителя та впровадження нових педагогічних технологій, інтерактивних форм і методів навчання дорослих;

- модернізовано систему роботи навчально-виховних закладів (суб'єктів округу) в освітніх округах; оптимізовано діяльність методичної та соціально-психологічної служби;

- розроблено та експериментально апробовано інструментарій для виявлення освітньої кон'юнктури, прогнозування попиту на ті чи інші профілі, моніторингу якості профільного навчання в освітньому окрузі, а також визначення оптимальних форм організації профільного навчання в сільських школах;

- проведено експертизу ефективності різних моделей допрофільної підготовки та профільного навчання, спрямованих на формування єдності наскрізних ключових компетентностей;

- створено банки освітніх округів, розроблено науково-методичне забезпечення їх функціонування, обласний електронний банк інформації з проблем діяльності освітніх округів.

Із метою модернізації освітніх округів, узагальнення та представлення досвіду інноваційної діяльності, обговорення пріоритетних проблем їх функціонування на Рівненщині було проведено низку заходів. Зокрема, Всеукраїнську науково-практичну конференцію «Забезпечення можливостей для рівного доступу до якісної освіти в умовах профільної старшої школи», обласні науково-практичні конференції: «Профільне навчання як домінанта діяльності сучасного закладу освіти», «Теоретичні засади та практика реалізації профільного навчання, діяльності освітніх округів», «Система профільного навчання: створення єдиного освітнього середовища профільного навчання в

сільському регіоні». Проведено обласні семінари із питань функціонування освітніх округів та профілізації старшої школи, зокрема сільської:

- семінари-практикуми для керівників опорних загальноосвітніх навчальних закладів із тем: «Організація і методика експериментальних педагогічних досліджень», «Упровадження педагогічних інновацій у діяльність загальноосвітніх начальних закладів сільського регіону»;

- семінар-практикум для координаторів профільного навчання у відділах (управліннях) освіти райдержадміністрацій (виконкомів рад міст обласного значення) із теми «Сучасні освітні технології, методики, інтерактивні форми роботи в профільній школі, освітньому окрузі», «Особливості науково-методичного супроводу інноваційної діяльності у сільських школах»;

- спільно з кафедрою управління освітою Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти проведено науково-методологічні семінари для керівників експериментальних навчальних закладів освіти «Іноватика в діяльності освітнього округу», «Створення інноваційного освітнього простору сільського регіону: проблеми, пошуки, напрацювання»;

- семінари-практикуми для завідувачів рай(міськ)методкабінетів, навчально-методичних центрів із тем: «Сучасні підходи до науково-методичного забезпечення профільного навчання в умовах освітнього округу» на базі Острозького району, «Науково-методична діяльність методичних служб із проблем впровадження педагогічних інновацій у діяльність сільських шкіл»;

- семінар-практикум для працівників методичних служб загальноосвітніх навчальних закладів і відділів (управлінь) освіти райдержадміністрацій (виконкомів рад міст обласного значення) із теми «Управлінський супровід діяльності методичної служби щодо забезпечення ефективного функціонування системи освітніх округів, малокомплектних сільських шкіл», «Запровадження інформаційно-комунікаційних технологій – основа підготовки педагога до профільного навчання в умовах освітнього округу» та інші.

Працівниками інституту видано понад двадцять навчально-методичних посібників, зокрема: «Організація профільного навчання в сільських школах області», «Проблеми науково-методичного та організаційного забезпечення профільного навчання в умовах освітнього округу», «Система профільного навчання: створення єдиного освітнього середовища профільного навчання на основі використання інформаційних технологій», «Інструментарій для здійснення моніторингу впровадження профільного навчання в області», «Організаційне та науково-методичне забезпечення діяльності освітніх округів», «Психолого-педагогічний інструментарій щодо організації та впровадження профільного навчання в сільській школі», «Сучасні підходи до організації профільного навчання та діяльності освітніх округів», «Використання портфоліо у допрофільній підготовці та профільному навчанні», «Інноваційний розвиток сільських шкіл Рівненщини» тощо.

Моніторингові дослідження впровадження профільного навчання в області свідчать, що більшість загальноосвітніх навчальних закладів не в змозі самотужки розв'язати проблему профільного навчання, особливо це стосується

малокомплектних шкіл. Цим зумовлена потреба налагодити взаємодію різних загальноосвітніх навчальних закладів, обмін та спільне використання матеріальних, науково-методичних і кадрових ресурсів. Особливого значення набув освітній округ, у межах якого функціонують базові опорні заклади, здатні забезпечити надання якісних освітніх послуг.

Із метою створення єдиного освітнього середовища сільського регіону, забезпечення можливостей для рівного доступу учнівської молоді до здобуття загальноосвітньої профільної і початкової допрофесійної підготовки, наступно-перспективних зв'язків між загальною середньою і професійною освітою відповідно до обраного профілю у рамках науково-дослідної лабораторії «Профільне навчання» було розроблено структурно-описову модель освітнього округу, в основу якої покладено наступні модулі його розвитку: концептуальний, організаційний, змістовий, процесуальний, інструментальний.

Освітній округ — це об'єднання навчальних закладів системи дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти, що спрямовують свою діяльність на створення умов для здобуття громадянами загальної середньої освіти, впровадження допрофільної підготовки та профільного навчання, забезпечення всебічного розвитку особистості. До освітнього округу можуть входити також міжшкільні навчально-виробничі комбінати; професійно-технічні навчальні заклади; вищі навчальні заклади; установи культури (бібліотеки, музеї, будинки культури та інші); установи охорони здоров'я, що сприяють здійсненню освітньої діяльності; заклади фізкультури та спорту тощо [1].

І.Г. Осадчий зазначає, що розвиток освітніх округів можна розглядати як напрям, що забезпечить керований розвиток територіальної освітньої системи в умовах динамічного суспільно-економічного середовища шляхом її структурної перебудови. Під територіальною освітньою системою треба розуміти систему, яка через діяльність освітніх інститутів (навчальних закладів, їх об'єднань, а також окремих компонентів), систем забезпечення (інформаційного, методичного, фінансового, матеріально-господарського, транспортного тощо) та органів управління і самоврядування, забезпечує здійснення процесів здобуття освіти дітьми та дорослими, які проживають на даній території. Модель територіальної освітньої системи включає в себе чотири галузі освіти: дошкільну; загальну середню; додаткову; професійну. Кожна з галузей має автономні та самодостатні підсистеми: управлінську; дидактичну; виховну; здоров'язбереження учасників навчального процесу; психолого-педагогічного супроводу; інформаційно-нормативного забезпечення освітньої діяльності; методичного, фінансового, матеріально-господарського забезпечення [6].

Із метою забезпечення поетапного переходу старшої школи на профільне навчання завершено формування в Рівненській області освітніх округів, які сприяють організації та забезпеченню профільного навчання учнів, а особливо сільських шкіл із малою наповнюваністю. Усього в області їх функціонує 116.

Освітні округи було створено з урахуванням тенденцій демографічної ситуації з метою об'єднання та координації зусиль суб'єктів округу; створення

єдиного освітнього простору для забезпечення рівного доступу дітей відповідного віку до якісної дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти, допрофесійної підготовки незалежно від місця їх проживання; надання можливості учням навчальних закладів освітнього округу здобувати знання та необхідні компетенції з обраного профілю; ефективного використання творчого потенціалу педагогічних працівників; раціонального використання навчально-методичної, матеріально-технічної бази суб'єктів округу, її зміцнення та модернізації; забезпечення учням можливості вибору індивідуального освітнього напрямку; впровадження сучасних педагогічних технологій та методик, інтерактивних форм навчання та виховання; координації навчально-виховного процесу суб'єктів округу.

Розглянемо модель освітнього округу (див. рис.1):

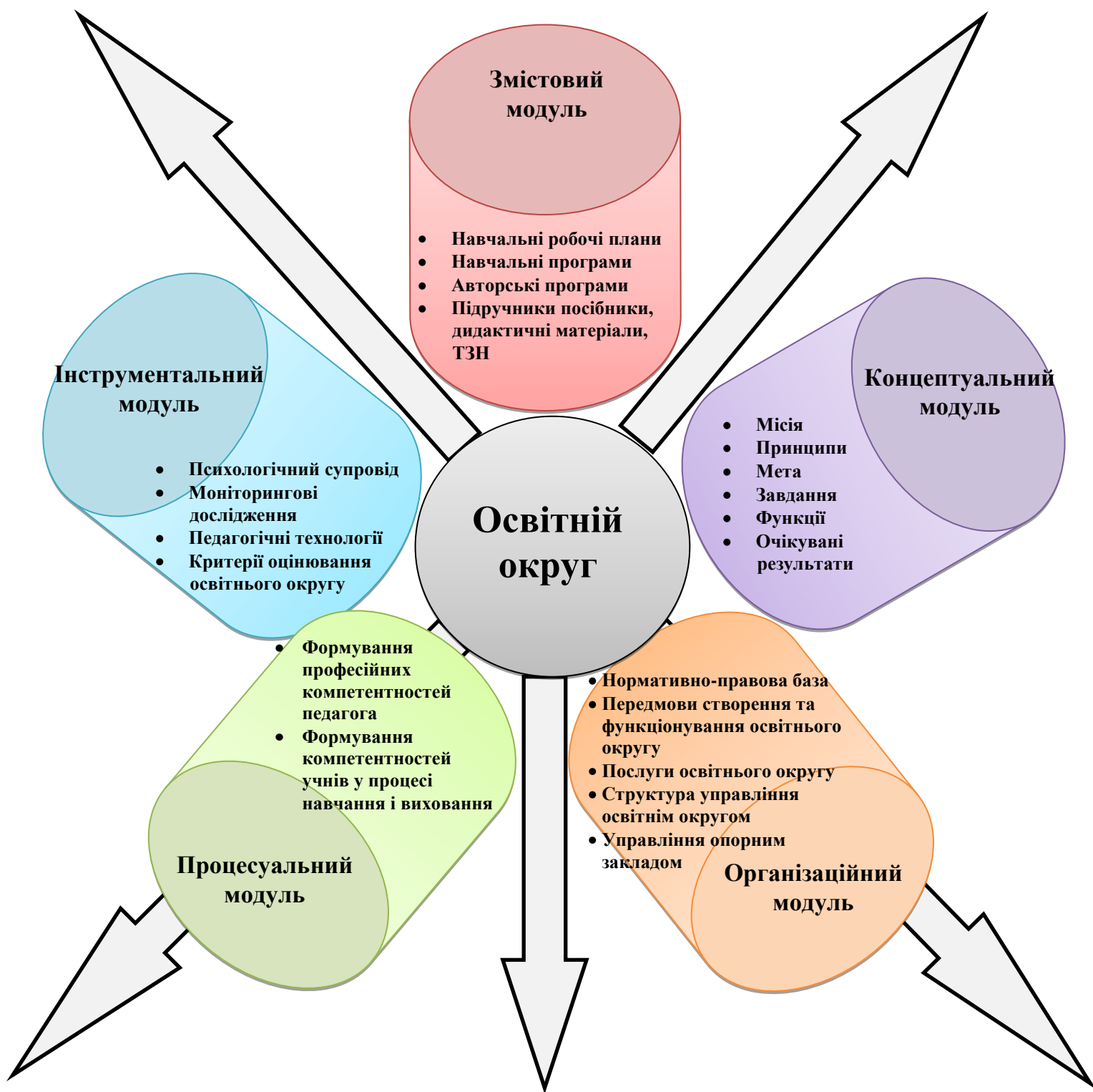

Рис. 1. Модель освітнього округу

I. КОНЦЕПТУАЛЬНИЙ МОДУЛЬ:

Місія освітнього округу:

Створення умов для рівного доступу учнівської молоді до здобуття загальної середньої освіти, впровадження допрофільної підготовки, профільного навчання та початкової допрофесійної підготовки, поглибленого вивчення окремих предметів, виховання особистості, здатної до самореалізації, професійного зростання й мобільності в умовах реформування сучасного суспільства.

Принципи профільного навчання в умовах освітнього округу:

- *Диференціації* (розподіл учнів за рівнем освітньої підготовки, інтересами, потребами, здібностями і нахилами).
- *Варіативності, альтернативності й доступності* (освітніх програм, технологій навчання і навчально-методичного забезпечення).
- *Наступності та неперервності* (між допрофільною підготовкою і профільним навчанням, професійною підготовкою).
- *Гнучкості* (змісту і форм організації профільного навчання, у тому числі дистанційного; забезпечення можливості зміни профілю).
- *Діагностико-прогностичної реалізованості* (виявлення здібностей учнів із метою обґрунтованої орієнтації їх на профіль навчання).

Мета створення освітнього округу:

Об'єднання та координація зусиль суб'єктів округу щодо створення в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці ефективної освітньої системи; створення єдиного освітнього простору для забезпечення рівного доступу дітей відповідного віку до якісної дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти, допрофесійної підготовки незалежно від місця їх проживання; надання можливості учням навчальних закладів освітнього округу здобувати знання та необхідні компетенції з обраного профілю; ефективного використання творчого потенціалу педагогічних працівників навчальних закладів — суб'єктів округу; раціонального використання навчально-методичної, матеріально-технічної бази суб'єктів округу, її зміцнення та модернізація; оптимального розподілу та використання бюджетних коштів між суб'єктами округу.

Завдання освітнього округу:

Створення єдиного освітнього простору в межах освітнього округу; забезпечення учням можливості вибору індивідуального освітнього напрямку; реалізація допрофільної підготовки та профільного навчання; розвиток творчих здібностей, нахилів, обдарувань дітей; упровадження сучасних педагогічних технологій; координація навчально-виховного процесу суб'єктів округу; створення належних умов для забезпечення навчально-виховного процесу тощо.

Функції освітнього округу:

Управлінська (діяльність ради округу, репрезентація громадсько-державного управління); інноваційна, навчально-виховна (зокрема, забезпечення допрофільної підготовки, профільного навчання, неперервності та

дистанційності навчального процесу); методична (консультування педагогічних працівників, удосконалення діяльності методичних структурних підрозділів); представницька (школа — центр маркетингу сільського району); інформаційна.

Очікувані результати функціонування освітнього округу:

- Створення єдиного освітнього простору в межах округу.
- Створення єдиної системи управління освітнім округом.
- Упровадження різних моделей профільного навчання у базовому закладі освітнього округу та у загальноосвітніх навчальних закладах – суб'єктах освітнього округу.
- Оптимізація мережі профільних класів, ЗНЗ відповідно до запитів та потреб учнів.
- Упровадження технологій допрофільної підготовки та профільного навчання.
- Створення умов для свідомого професійного самовизначення і професійної самореалізації старшокласників.
- Створення окружного ресурсного центру допрофільної підготовки та профільного навчання.
- Надання якісних освітніх послуг в умовах освітнього округу.
- Оптимізація структури методичної роботи з педагогічними кадрами.
- Створення системи моніторингу рівня професійної компетентності педагогічних кадрів, які працюють у профільних класах.
- Модернізація системи роботи наукових учнівських товариств, Малої академії наук.
- Встановлення конструктивних зв'язків загальноосвітніх навчальних закладів – суб'єктів округу з громадою, підприємствами, установами, вищими навчальними закладами.
- Створення системи психологічного супроводу профільного навчання.
- Створення програмних навчально-методичних комплексів, розроблення методичних рекомендацій.
- Розробка критеріїв ефективності освітнього округу і системи моніторингу тощо.

II. ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ МОДУЛЬ:

- нормативно-правова база функціонування освітнього округу:
 - Конституція України.
 - Закони України «Про освіту», «Про дошкільну освіту», «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», «Про професійно-технічну освіту», «Про вищу освіту».
 - Положення про загальноосвітній навчальний заклад.
 - Положення про позашкільний навчальний заклад.
 - Положення про порядок здійснення інноваційної діяльності.
 - Положення про освітній округ.
 - Концепція профільного навчання в старшій школі.

- *Галузева програма впровадження профільного навчання на 2008 – 2010 роки.*

- *Інші нормативно-правові документи, що регулюють діяльність освітніх округів.*

- *передумови створення освітнього округу (аналіз мережі навчальних закладів та установ з урахуванням їх кадрового потенціалу, матеріально-технічного забезпечення, стану допрофільної підготовки та профільного навчання, можливості надання якісних освітніх послуг, визначення опорних закладів, підготовка висновку щодо доцільності чи недоцільності створення округу і подання його відповідному органу місцевої виконавчої влади або органу місцевого самоврядування, наявність угоди про спільну освітню діяльність між суб'єктами освітнього округу);*

- *перелік послуг, які можуть надаватися в межах освітнього округу (методичні, моніторингові, маркетингові, експертні та інформаційно-консалтингові);*

- *структура управління освітнім округом (рада освітнього округу, загальні збори (конференція); педагогічна рада, методична рада);*

- *управління опорним закладом освітнього округу;*

- *створення медіа(відео)теки педагогічного досвіду освітнього округу.*

III. ЗМІСТОВИЙ МОДУЛЬ:

- *єдиний робочий навчальний план суб'єктів округу, який регулює навчально-виховний процес;*

- *реалізація інваріантної та варіативної частин навчального плану залежно від обраного профілю навчання (система факультативних занять, курсів за вибором, занять гуртків та секцій тощо);*

- *експериментальні робочі навчальні плани, які затверджуються наказом Міністерства освіти і науки України;*

- *вивчення предметів на одному із трьох рівнів: стандарту, академічному, профільному;*

- *методологічною основою є пріоритети загальнолюдських та національних цінностей, переорієнтація навчально-виховного процесу на особистість дитини;*

- *навчальні програми, підручники та посібники; науково-методична література, дидактичні матеріали, форми, методи, засоби навчальної роботи, що мають забезпечити виконання навчального плану відповідно до напрямку та профілю навчання;*

- *авторські навчальні програми курсів за вибором.*

IV. ПРОЦЕСУАЛЬНИЙ МОДУЛЬ:

Формування професійних компетентностей педагогів шляхом:

- *упровадження інноваційних форм науково-методичної роботи з педагогічними працівниками на основі діагностичного та системного підходів; практичної та адресної спрямованості; випереджувального характеру науково-методичної роботи; розвитку творчого потенціалу особистості;*

- *переходу до модульної форми організації методичної роботи за умов використання сучасних наукових теорій синергетики й андрагогіки;*

педагогічної інноватики і менеджменту освітніх інновацій; урахування компетентнісного та технологічного наукових підходів, реалізації особистісно зорієнтованої парадигми, здійснення дослідно-експериментальної роботи, впровадження педагогічного досвіду, нових технологій навчання та виховання, застосування активних та інтерактивних форм і методів навчання дорослих тощо;

- створення єдиного соціального інформаційно-освітнього простору, який забезпечуватиме можливість професійного росту кожному педагогу, на засадах диференційованого підходу, який задовольнив би потреби педагогічних працівників різних спеціальностей і категорій;

- запровадження рейтингової системи оцінювання професіоналізму вчителів з урахуванням сучасних вітчизняних і світових вимог до їх професійної компетентності;

- створення окружної мобільної структурно-логічної моделі підвищення кваліфікації педагогічних працівників на основі модульно-диференційованого підходу; в основі якої провідна роль самоосвіти; урахування психофізіологічних особливостей дорослого, його професійного статусу (модуль 1 – становлення педагогічного працівника (молоді педагоги-спеціалісти), модуль 2 – творче зростання педагогічного працівника (спеціалісти II та I кваліфікаційних категорій), модуль 3 – професійна майстерність педагогічного працівника (спеціалісти вищої кваліфікаційної категорії);

- модифікації діяльності методичної ради освітнього округу щодо надання якісних освітніх послуг, створення нових освітніх структур (консалтингових, моніторингових, маркетингових, психологічних тощо).

Формування компетентностей учнів у процесі навчання і виховання шляхом:

- відповідно оновленого змісту освіти;

- активного використання цілісної системи форм навчальної діяльності учнів, основу яких становлять фронтальна, групова, парна та індивідуальна діяльність;

- надання переваги використанню проблемно-розвивальних методів навчання, зокрема: монологічному, діалогічному, наочному, проблемно-показовому, алгоритмічному, евристичному, проектно-дослідницькому;

- здійснення професійної орієнтації, складовими якої є: професійна просвіта, професійна пропаганда, професійне виховання, професійна діагностика, професійна придатність, професійний підбір, професіографія, професійна адаптація, профорієнтаційна гра, профконсультація.

V. ІНСТРУМЕНТАЛЬНИЙ МОДУЛЬ:

- психологічний супровід навчання і виховання в умовах округу (надання учням інформації про психологічні особливості, інтереси та здібності людини, про світ професій; формування життєвої позиції засобами профконсультативних тренінгів; співпраця з батьками учнів і педагогами з питань визначення та розвитку здібностей та обдарувань, вибору профілю й майбутньої професії; організація психолого-педагогічного супроводу профільної

освіти, а також підготовка вчителя до роботи у профільних класах, поліпшення системи профорієнтаційної роботи);

- моніторингові дослідження стану профільної освіти в умовах освітніх округів (основні етапи дослідження: нормативно-установчий, аналітико-діагностичний, прогностичний, діяльнісно-технологічний, коригуючий та підсумково-діагностичний; основні блоки систематизації моніторингових досліджень: моніторинг управлінської діяльності, моніторинг професійної компетентності педагогів округу, моніторинг якості навчання, моніторинг розвитку учнів, соціологічний моніторинг; розроблення рекомендацій щодо реалізації основних завдань тощо);

- педагогічні технології: технологія «прямого викладання», технологія кооперативного навчання, технологія особистісно зорієнтованого навчання, технологія інтенсивного навчання (укрупнення частин), технологія розвивального навчання, технологія інтерактивного навчання, технологія проектного навчання, технологія модульного навчання, технологія комбінованого уроку;

- формування інформаційної культури та активне впровадження інформаційних технологій із метою створення єдиного інформаційно-освітнього простору, що дозволить кожному долучитися до професійного, особистісно-значимого інформаційного середовища, стати не тільки користувачем, а й носієм інформації; створення єдиного інформаційного середовища дозволить реалізувати єдину стратегію розвитку ІКТ, стане фактором модернізації діяльності освітнього округу;

- критерії оцінювання ефективності діяльності освітнього округу.

Висновки. Реалізація організаційно-педагогічних умов, механізмів соціально-педагогічної взаємодії суб'єктів освітнього округу забезпечує ефективність модернізації освіти й оновлення технічного арсеналу засобів навчання, оптимізації впровадження державних та регіональних програм, спрямованих на інформатизацію, комп'ютеризацію та вдосконалення матеріально-технічної бази загальноосвітніх навчальних закладів, зокрема, сільських шкіл, надання всім суб'єктам освітнього середовища доступу до мережі Інтернет. Функціонування освітнього округу забезпечує консолідацію кадрового, матеріально-технічного, фінансового, соціально-економічного потенціалу суб'єктів освіти.

Освітні округи, реалізуючи дану структурно-описову модель, сприяють регіональному, соціальному, економічному та культурно-освітньому розвитку, створюють умови для повнішого врахування інтересів батьків та учнів як споживачів освіти, дають додаткові можливості щодо залучення ресурсів бізнесу й територіальної громади для розв'язання проблем та забезпечення розвитку освіти в межах конкретної адміністративно-територіальної одиниці, особливо сільського регіону.

ЛІТЕРАТУРА

1. Положення про освітній округ, затверджене постановою Кабінету Міністрів України № 77 від 27 серпня 2010 р.
2. Проскурін В.М. Науково-практичні основи розробки проективної моделі організації освітніх округів на регіональному рівні / В.М. Проскурін // Освіта Донбасу. - 2007. - №3 (122). - С. 21-28.
3. Проскурін В.М. Створення освітніх округів на регіональному рівні, як умова ефективного забезпечення підприємств і організацій міста кваліфікованими кадрами / В.М. Проскурін // Матеріали Міжнар. наук.-практ. конфер. «Дні науки 2005». - Д.: Наука і освіта, 2005. - Т. 26. - С. 25-27.
4. Освітній менеджмент: навчальний посібник / за ред. Л.Даниленко, Л.Карамушки. - К.: Шкільний світ, 2003. - 393 с.
5. Дейкун Д. Методичні рекомендації щодо оптимізації мережі загальноосвітніх навчальних закладів у сільських районах / Д.Дейкун, В.Скрипченко. - Київ, 2004. - 35 с.
6. Осадчий І.Г. Проектно-цільове управління: програма розвитку освітньої системи адміністративного району «Каскад 2007 – 2009 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: www.istc.biz.
7. Осадчий І.Г. Основні засади функціонування територіальних освітніх округів в сільській місцевості / І.Г.Осадчий // Директор школи, ліцею, гімназії. - 2001. - № 5-6. - С.118-131.
8. Романенко М.І. Програма дослідно-експериментальної роботи «Створення моделі територіальних освітніх округів у сільській місцевості» / М.І.Романенко // Нива знань. - 2003. - №1. - С.12-13.